

Järjestymisen Välttämättömyys

HAJANAINEN, huonosti järjestetty ja puutteellisesti harjoitettu armeija ei voi kunnollisesti — voitokkaasti — taistella eheää, hyvin järjestettyä ja perusteellisesti harjoitettua armeijaa vastaan. Se joutuu häviölle, kärsii tappion jokaisessa avoimessa kamppailussa ja usein, jos taistelu pitemmältä jatkuu, kokonaan tuhoutuu, joutuu vihollistensa armoille. Tämänhän kaikki käsittävät ja todeksi myöntävät.

Kaikki tämä sopii ikäänkuin vertaukseksi työn ja pääoman välisiin taisteluihin — luokkataisteluun. Joko kokonaan järjestymättöminä ollen tai sitten vanhojen hävinneiden ammattien perusteella järjestyneinä, keskinäistä kuria ja luokkatietoisuutta vailla, työläiset eivät voi tuloksia tuottavasti, tehoisasti, käydä taistelua etujensa ja oikeuksiansa puolesta hyvin järjestyneitä ja luokkatietoisia kapitalisteja vastaan. Useissa tapauksissa työläiset eivät uskalla edes taisteluun antautua, puhumattakaan siitä, että voisivat voitokkaasti sitä käydä, kun työnantajat tekevät hyökkäyksiään ja kiristävät työläisten selkänahoista yhä suurempia liikevoittoja — yliarvoja.

Työnantajat ovat tietoisia siitä, että järjestymisessä on voimaa. He ovat järjestyneitä ja jatkuvasti toimivat ja työs kenttelevät yhä edelleen tivistäjäksensä ja tehoistaaksensa järjestöjään. Saammehan niin perin usein sanomalehdistä lukea, kuinka siellä ja siellä taasen perustettiin useiden eri yhtiöiden kesken yhtymä, jättiläismäinen orgaani — trusti, joka täst'edes voi kontrolloida koko toiminta-alansa teollisuutta tai tuotantoa ja liike-elämää. Samalla kun näiden suurien yhtymien — trustien — perustamisista puhutaan, sikäli kuin porvarilehdet ovat kysymyksessä, korostetaan ja vakuutetaan, että nämä suuret yhtymät "ovat hyödyksi" koko ihmiskunnalle, sillä ne voivat harjoittaa tehoisammin tuotantoa, kuin pienet yhtiöt ja yhtymät, ja niin tehden tarjoa-

vat maailman kauppamarkkinoille halvempia tuotteita. Nämä tällaiset selitykset kuitenkin ovat valheellisia, todellisuutta vailla. Niillä vain tahdotaan yleisön silmissä "oikeuttaa," tehdä käytännöllisyyden lakien mukaiseksi, kapitalistien järjestyminen.

Työnantajat — kapitalistiluokan jäsenet — eivät järjesty siksi, että he siten tehden haluaisivat palvella koko ihmiskuntaa, kaikkia niitä, jotka kuuluttavat yhteiskunnallisia tuotteita. Inhimillisyyteen perustuvat vaikuttimet eivät ole johtavina tekijöinä työnantajien piireissä. Ei, ei sinnepöinkään! Kapitalistien järjestymisen perustana ovat luokkaedut, niiden valvominen ja suojeleminen. Ensinnäkin kapitalistit järjestyvät siksi, että he järjestyneinä voivat tehoisammin riistää yliarvoa; pitää paremmin työläi-

set kurissa ja tahtonsa alaisuudessa; harjoittaa tehoisammin tuotantoa, ei hyväntekeväisyys- vaan riistämistarkoituksessa. Kapitalistien järjestymisen toisena perustarkoituksena on vallitsevan — yksityisomistusoikeuteen perustuvan — järjestelmän suojeleminen — edelleen säilyttäminen.

Kapitalistien järjestöt, niiden keskusorganit, kuten työnantajajyhdistykset, pitävät vallitsevan järjestelmän säilyttämistä tärkeimpänä tehtävänä. Sehän onkin luonnollista, sillä kaikkihan taistelevat olemassa olonsa puolesta — omaavat itsesäilyttämisvaiston. Tr. Charles E. Bennett, kirjoittaessaan Yhdysvaltain työnantajajyhdistyksistä, m. m. lausuu: "Työnantajat omistavat, kontrolloivat ja johtavat (hallitsevat) yhteiskunnallisen tuotannon välineet, tehtaat, koneet, työvälineet y. m., joita työläiset käyttävät töitä tehdessään, valmistessaan yhteiskunnallisia tuotteita. Säilyttääksensä omistusoikeuden, kontrolli- ja johtovallan näiden yhteiskunnallisen tuotannon välineiden yli, työnantajat ovat, muistista pois jääneiltä ajoilta saakka, nähneet välttämättömäksi turvautua jonkunlaisiin järjestöihin, päästä keskinäiseen ymmärrykseen, estääksensä työläiset järjestymästä ja tarpeettomasti häiritsemästä heidän (työnantajien) 'oikeutta' harjoittaa liikkeitään ja hallita teollisuuksiaan siten kuin he parhaaksi näkevät. Tämä 'oikeus' on välttämätön, jos mielitään liikkeet saada mahdollisimman suuria voittoja tuottaviksi."

Edellä olevassa lainauksessa myönnetään, että työnantajat ovat nähneet välttämättömäksi turvautua jonkinlaisiin järjestöihin, päästä keskinäiseen ymmärrykseen — luokkakäsitykseen — estääksensä työläiset järjestymästä ja säilyttääksensä ylivaltansa yhteiskunnallisen tuotannon välineisiin nähden. Työläisten järjestymisen ehkäiseminen tarkoittaa kapitalisteille välillisten parannusten saavuttamista, jos näin vertauksellisesti saisimme selittää. Välillisillä parannuksilla tarkoitamme luonnollisesti liikevoittoja, yliarvoa. Jos työläiset järjestyisivät, tulisivat tietoisiksi yhteiskunnallisesta merkityksestään ja luokkatehtävistään, niin se välttämättömästi tarkoittaisi sitä, että he alkaisivat vaatimaan yhä suurempia oikeuksia itselleen; enempi palkkaa, paremmat työsuhteet,

lyhemmän työpäivän ja n. e. ja näin tehden pienentäisivät työnantajien liikevoittoja. Siksi työnantajien täytyy etujensa mukaisesti toimien ehkäistä työläiset järjestymästä, jos siihen suinkin mahdollisuuksia löytyy. Toisena kapitalistien järjestymisen perustarkoituksena on vallitsevan järjestelmän säilyttäminen, yksityisomistusoikeuden turvaaminen.

"Työväenluokalla ja työnantajaluokalla ei ole mitään yhteistä," Näin lausutaan järjestöme esipuheessa. Työnantajain ja työläisten edut ovat vastakkaiset. Mikä on edullista työnantajille, on epäedullista työläisille ja päinvastoin, mikä on edullista työläisille, on epäedullista työnantajille. Se, että työläisten ja työnantajain edut ovat vastakkaiset, käy selville edellä olevasta lainauksestakin, sillä siinähän myönnetään, että työnantajat ovat nähneet välttämättömäksi turvautua jonkinlaisiin järjestöihin, päästä keskinäiseen ymmärrykseen, estääksensä työläiset järjestymästä. Kapitalistinen julkisuustyö — yleinen propaganda — kyllä väittää, että "luokkavastakkohdita ei ole löydettävissä," koska "luokkiakaan ei ole olemassa." "Kaikki ihmiset ovat yhdenvertaisia." Näinhän selitetään.

Luokkavastakkohdat ovat olemassa ja niitä ei voida poistaa ennenkuin hävitetään luokat, poistetaan luokkavastakkohdien syyt. Yhteiskunta on jakautunut kahteen toisilleen vastakkaiseen luokkaan: työnantajain luokka, joka omistaa ja kontrolloeraa yhteiskunnallisen tuotannon välineet ja työväenluokka, joka ei omista mitään muuta, kuin työvoimansa, mutta järjestymättömänä ollen ei edes sitäkään "omaisuuttaan" voi kontrolloerata. Kapitalistiluokan jäsenet saavat puutteettoman toimeentulon, yltäkylläisen elämän, vaikka he eivät tee työtä eivätkä kehä, sillä he riistävät työläisten työstä. Työläiset, työväenluokan jäsenet, vaikka tekevät työtä, nimittäin aina kun sitä on saatavissa, siltikin joutuvat kärsimään puutteesta, saavat vain niukan toimeentulon. "Mitään rauhaa ei voi olla niin kauan kun nälkää ja puutetta on olemassa miljoonilla työläisillä, ja niillä harvoilla, jotka muodostavat työnantajain luokan, on kaikki elämän hyvydet. Näiden kahden luokan välillä täytyy taistelun jatkua niin kauan kunnes maa-

ilman työläiset järjestyvät luokkana, ottavat haltuunsa maan ja tuotantokoneiston ja poistavat palkkajärjestelmän.”

Tässä järjestöme esipuheesta otetussa lainauksessa lausutaan, että luokkataistelua ei voida lopettaa ennenkuin työläiset järjestyvät luokkana ja ottavat haltuunsa maan ja tuotantokoneiston, mikä luonnollisesti tarkoittaa vallitsevan yhteiskunnan hävittämistä, palkkajärjestelmän poistamista.

Edellä me selitimme, että työnantajain järjestymisellä on kaksi nimellistä tarkoitusta: tehdä mahdolliseksi yhä suurempien liikevoittojen saanti ja suojella vallitsevan järjestelmän edelleen säilyminen. Samoin työläisten järjestymisellä täytyy olla kaksi tarkoitusta: hankkia välillisiä parannuksia, saada paremmat työsuhteet, lyhempi työpäivä ja paremmat palkat ja lopulla hävittää kapitalistinen järjestelmä. “Työväenluokan historiallinen tehtävä on kapitalismin kukistaminen. Tuotannon armeija on järjestettävä ei ainoastaan jokapäiväistä taistelua varten kapitalisteja vastaan, vaan myöskin jatkamaan tuotantoa sitten kun kapitalismi

on voitettu. Järjestymällä teollisuuksittain me muodostamme uutta yhteiskuntarakennetta vanhan kuoren sisällä.”

Kapitalismin hävittäminen työväenluokan toimesta ei ole mikään mielivaltainen tehtävä, sellainen tehtävä, jonka olisivat jotkut yksilöt aivoissaan keksineet, vaan se on HISTORIALLINEN TEHTÄVÄ, s.o. tehtävä, jota ilman työväenluokan, koko ihmiskunnan, edelleen säilyminen, olemassa olo, ei voi käyää mahdolliseksi. Joskus tulevaisuudessa, se aika mahdollisesti voi olla hyvinkin lähellä, työväenluokka joutuu yhteiskunnallisen elämän aineellisten pakkolakien kannustamana ratkaisevaan taisteluun kapitalistiluokan kanssa. Sitä ei voida välttää sen paremmin, kuin nykyään voidaan ehkäistä aina silloin tällöin syntymästä lakkotaisteluja, työnantajain ja työläisten etujen vastakkaisuuksista johtuneita kamppailuja. Järjestykäämme ollaksemme kykeneviä hankkimaan välillisiä parannuksia ja tulevaisuudessa suorittamaan historiallisen tehtävämme — poistamaan palkkajärjestelmän.

❧ Aidin Muisto ❧

Mä torpan tyttö olin vain,
köyhä, halpa, arvoitain;
kenkään mua kuullut ei,
siks' ajatukseni tuuli vei.

Usein itkin murhemiellä,
äiti silloin lohdutteli viellä:
Sä lapsi olet armahainen,
äidin oma kultukainen.

Sä aartein olet maailmassa,
ei toista löydy taivahasta;
mit' sun vertas olla vois,
siks' kyynel poskeltas kuivukoon pois.

Aidin sanat, lohtu parhain,
matkallani kultaa, armain;
nyt uinuu äiti nurmen alla,
ei lohdun sanaa tuo surevalle.

Siks' äidin muisto kallein mulle,
jok' johti mua surun tulle:
oi nukkuos rauhassa, äiti armainen,
sitä toivoo lapsesi parhaiten.

Nyt sä äiti olet rauhan saanut,
elon myrskyt on tyysti laannut;
sä saithan niistä osan raskaan,
mi joudutti sua kuolon matkaan.

Mä vielä pyydän kohtalon luoja,
minulle armas hetki suokaa,
et askeleeni vie hautakalmiin,
luo haudan äidin kalliin.

Siel ruusun tahdon istuttaa,
sen kyynelilläni kostuttaa;
on väri ruusun punaisen
aate äidin mennehen.

—Ida H-io.